

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ydelse af Brændsel til Aldersrentenydere i Vinteren 1924—25. Forslaget er vedtaget i Folketinget, men det foreligger ikke her i en saadan Skikkelse, at jeg kan sige, at jeg ubetinget er glad ved det, eftersom det er undergaaet en betydelig Forandring i Folketinget. Det Lovforslag, jeg fremsatte der, indeholdt Bestemmelser om, at Aldersrentenyderne ubetinget skulde have Brændselshjælp, nemlig samlevende Ægtefæller 75 Kr. og enligststillede 50 Kr., og Refusionsbestemmelserne var enslydende med de Refusionsbestemmelser, der gælder med Hensyn til Aldersrentenydere i Almindelighed. Folketinget forandrede imidlertid Lovforslaget, saaledes at det, som det foreligger her, nærmest er i Overensstemmelse med det, der blev vedtaget i Rigsdagssamlingen 1923—24, hvorefter det var en kommunal Sag, om der skulde ydes Brændselshjælp eller ikke. Desuden blev Maksimalgrænsen lavere end af mig foreslaaet, nemlig 40 Kr. og 35 Kr. henholdsvis for samlevende og for enligst stillede Personer. Endelig angik Refusionsbestemmelserne alene Staten, som skulde yde en Fjerdedel af Kommunernes Udgifter, dog ikke udover 500 000 Kr. I Lovforslaget, som det nu foreligger, er Frivilligheden bibeholdt og Maksimalgrænsen ogsaa. Derimod er Refusionsbestemmelserne ændret, dog ikke saaledes, at Staten skal betale mere end en Fjerdedel af Kommunernes Udgifter, men det er bestemt, at Forsørgelseskommunen skal refundere Opholdskommunen tre Fjerdedele af Udgifterne.

Uagtet Lovforslaget saaledes ikke er fuldt tilfredsstillende efter min Opfattelse af de gamles Stilling, vil jeg anbefale det høje Ting at modtage det med Velvillie. Der er utvivlsomt megen Nød i de aldersrentenydende Kredse. For det første er Forholdet dette, at for manges Vedkommende er de Sætsler, hvorefter der nu ydes dem Hjælp, betydelig ringere end de Sætsler, hvorefter der ydedes dem Hjælp efter den gamle Alderdomsforsørgelseslov. Dertil kommer, at Dyrtiden er føleligere for de gamle i Aar end i Fjor, og navnlig gælder dette saadanne gamle, som skal leje deres Bøiger. Jeg vil derfor meget anbefale det høje Ting dog under alle Omstændigheder ikke at forringe Lovforslaget, som det her foreligger, men skulde det være muligt for det høje Ting at se mere

velvilligt paa de aldersrentenydende, end det var muligt at faa det andet høje Tings Medlemmer til, skulde det være mig en Glæde, og jeg tror, Landstinget vilde indlægge sig stor Fortjeneste ved i dette Tilfælde at indtage en anden Holdning, end det andet høje Tings Opposition indtog overfor det Forslag, som jeg har fremsat. Navnlig vil jeg henlede Opmærksomheden paa det Ændringsforslag, jeg stillede i det andet høje Tings Udvalg, et Ændringsforslag, der var meget imødekommende overfor Oppositionens Krav om, at Udgifterne skulde begrænses, idet Maksimaltaksterne blev nedsat til henholdsvis 50 Kr. og 35 Kr. for samlevende Ægtefæller og enkelte Personer. Men for alle de Aldersrentenydere, som faar fuld Aldersrente, var det foreslaaet, at Kommunerne skulde være forpligtet til at betale denne Brændselshjælp, hvorimod Kommunerne for alle de øvrige Aldersrentenyderes Vedkommende selv kunde bestemme, i hvor stort Maal de vilde tildele dem Brændselshjælp. Heller ikke dette Forslag kunde vinde Tilslutning hos det andet høje Tings Opposition, og Følgen blev da, at jeg efter Omstændighederne akkviescerede ved det, der kunde opnaas Enighed om, og det er det, der foreligger Forslag om her.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til Tingets hurtige Behandling, thi det er af stor Vigtighed for de gamle, at de snarest muligt faar at vide, om de kan faa nogen Brændselshjælp eller ikke.

Bækgaard: Som den højtærede Indenrigsminister nu har gjort Rede for, foreligger Lovforslaget i en lidt anden Skikkelse end den, hvori det forelagdes i Folketinget for ca. en Maaned siden. Som det da forelaa, gik det ud paa en tvungen fast Ydelse til alle Aldersrentenydere paa 75 Kr. for samlevende Ægtefæller og 50 Kr. for enligststillede og med de sædvanlige Refusionsbestemmelser, saaledes at der altsaa var Tale om en Ydelse uden Hensyn til Trang og uden Hensyn til, om vedkommende havde forsynet sig med det nødvendige Brændsel for den kommende Vinter. Det er jo Tilfældet for en Dels Vedkommende, navnlig paa Landet, at de forsyner sig om Sommeren med det nødvendige Brændsel til deres Forbrug om Vinteren. Brændselshjælpen antager nærmest Karakter af en Tillæggydelse til Aldersrenten med den Begrundelse, at den ydes til Indkøb af Brændsel, og med den Klausul, at den skal bruges til dette For-